

DEN DANSKE FLAADES KAMP OG SÆNKNING.

d. 29 - 8 - 1943.

Nedenstaaende Beretninger om den danske Flaades Kampe og Sænkninger er gjort saa autentiske, som man kan regne Øjenvidners Iagttagelser for at være. Jeg har forsøgt at sammenholde saa mange af de enkeltes Beretninger for til Slut at tage de Oplysninger, der som oftest har forekommet for vitkelig sanddrø. Det er saa ledes forsøgt at undgaa at sætte Episoder og Bedrifter i større Lys, end det virkelig er Tilfældet.

Naar man har været i direkte Berøring med Flaadens Personel, og naar man har set det Arbejde, disse maatte præstere paa den korte Tid, føler man uvilkaarligt Trang til at udtrykke sine Tanker i en Hyldest til dem, der var parate til at ofre sig for Konge og Fædreland.

Søofficersskolens ældgamle Parole:

N E C TEMERE N E C TIMIDE

eller: Aldrig frygtløs, aldrig overilet, har vist sig at være et ypperligt Motto for sine Elever. Aldrig før har vi været knyttet saa fast til Flaget, aldrig før har vi følt, at Friheden har været saa tunge Ofre værd, som i denne Stund. Vi bøjer derfor vort Hoved for dem, der satte Livet til den 29' August i fast Overbevisning, om at det ikke var forgæves - thi der gives en Tid efter denne, hvor gunstig Vind fylder Sejlene, og hvor Fangenskabets Lænker brister - indtil da vil vi være tavse i vor Tro paa, at:

Aldrig kan et Folk forgaa, som ikke vil det selv!

KAMPENE PAA HOLMEN og SÆNKNINGEN AF DEN DANSKE FLAADE.

I Ugen før den 29' August herskede der dyb Stilhed og Alvor under Arbejdet paa Holmen, i Værkstederne saavel som paa Skibene. Søværnet havde nægtet Mandskabet Orlov i ca 1 Uge før Kampene, Skibene var blevet bemandede og udrustede, Værkstederne havde travlt med at færdigbygge en Sending paa 32 Bomber til Sænkning af egne Skibe. ~~Kort~~ Kort sagt, man ventede en Afgørelse i det spændte Forhold, som herskede mellem den danske Stat og den tyske Besættelsesmagt.

Mod Ugens Slutning blev de Arbejdere og Funktionærer, der i Tilfælde af Mobilisering havde særlige militære Hverv, holdt tilbage efter Arbejdstidens Ophør. Sidste Tilbageholdelse skete Lørdag Eftermiddag den 28' August. Man var klar over, at Faren var overhængende, og Arbejderne krævede da at faa klar Besked om, hvorvidt det gjaldt Udlevering af Materialerne til Besættelsesmagten, idet man i saa Fald vilde nægte at blive. Svaret gik ud paa, at det gjaldt Udlevering til egne Skibe og Arbejderne blev da til Kl. 15,30, hvorpaa de fik Besked om, at Søværnet godt kunde klare Opgaven selv, saa de kunde gaa hjem. Kl. 16 skulde alt civilt Mandskab være ude af Holmen, og alle Officerer og Befalingsmænd, hvis Bepæl var i Byen, og som gjorde Tjeneste paa Holmen, være ved deres Afdelinger.

Lørdag Aften blev der udleveret skarpt til Søværnets Kaserne og Besætningerne - hvorimod Rekrutterne paa Kaserneskipet "Fyen" ~~ikke~~ intet fik, og ~~Nagtmænd~~ Vagtmandskabet blev forstærket.

Kl. ca. 4 Søndag Morgen marcherede fjendtlige Styrker mod Vagtporten og overmandede Vagten. Der blev straks slaaet Alarm paa hele Holmen, Mandskabet blev purret ud, og man ventede nu paa Ordre fra Ledelsen. Fjenden delte sig straks, idet en Afdeling marcherede mod Nyholm og en anden mod Dokøen, og ~~en~~ en tredje Afdeling ransagede Frederiksholm. Paa Frederiksholm gjorde vore Styrker forgæves Forsøg paa at sprænge Hangarerne med de derværende Maskiner i Luften ved Hjælp af Haandgranater, ligesom man forsøgte at sætte alle de brandfarlige Magasiner i Brand.

Derimod lykkedes det vore Marinere at sænke Torpedobaaden ~~XXXXXX~~

"Sælen" og Bevogtningsfartøjet "Nordkaperen", som laa ved Dokøen, inden Fjenden kom, idet man ansaa det for haabløst at slippe væk.

Ligeledes lykkedes det vore Styrker at sænke Undervandsbaaden "Havfruen", som for Tiden var til Eftersyn og derfor sat i Tørdek. Nogle resolute Marinere aabnede Lugerne og Ventilene i Ubaaden, og for at fulende Værket aabnede de samtidig Bundventilerne i Flydedokken og slog Hul Siden paa Dokken med en Forhammer.

Fjenden, som drog mod Nyholm, forsøgte at forcere Broen, men den var efter Ordre hejst op, saa han maatte gaa bag om gennem den dækkede Ve. Denne var spærret, idet man havde opstillet "Spanske Ryttere", som blev kraftigt forsvaret af vore Soldater. Silende Regn og gredøvende Torden-skrald var en medvirkende Faktor i Frosvaret og demoraliserede Fjende, som syntes at se danske Marinesoldater overalt. Saaledes kød Fjenden kraftigt paa en af sine egne Baade, der forsggte Landgang paa Dokøen, saaden maatte stikke ud igen. Ved Burmeister og Wain var en fjendtlig Hjelpekrydser gaaet i Dok og vilde nu komme sine egne til Assistance, idet den troede, at d var for haardt spændt for. Følgen blev, at den fjendtlige Krydser sendte en Kugleregns mod Arresthuset. Fjenden, som paa nuværende Tidspunkt var brudt igennem de danske Spærringer, trængte nu ned gennem Nyholm, og da de ansaa Kugleregnsen som værende fra et danske Skib, koncentrerede de deres Slagkraft mod deres eget Skib, indtil det blev bragt til Tavshed.

Mandskabet fra "Fyen" var i Mellemtiden blevet opstillet foran Søofficersskolen uden et eneste Gevær, idet samtlige deres Geværer ialt ca 685 var blevet kastet over Bord. 20 mm Maskinkanonprojektiler strøg hen over Hovederne paa Mandskabet, saa de maatte søge Dækning bag Planbygningen, og som de laa der værgeløse, knaldede Fjenden deres Maskinpistoler af over Hovedet paa dem, og det gentog sig hver Gang der blev kommanderet "Trød an." Følgen blev, at enkelte saaredes, og en Mand faldt.

Da der var faldet en Del Skud fra Arresthuset, begyndte Fjenden at beskyde det, og pludselig blev der raabt 2 Gange ud over Pladsen: "For hvert løsnet Skud, bliver der skudt 5 Danske." Da Skydningen stadig ikk holdt op, gfeb Fjenden en dansk Officer fra Kasernen, førte ham med opstrakte Hænder, og med 2 Karabiner og en Maskinpistol i Ryggen over Pladsen og tvang ham til at raabe til Arrestens Mandskab: "Hvis I ikke overgiver Jer vil Bygningen inden 5 Min. blive jævnet med Jorden af Artilleriet." Besætningen maatte da overgive sig.

De i Skibene installerede Bomber begyndte nu at springe, idet Artilleriskibet "Peder Skram" lagde for med to voldsomme Brag. Herover blev Fjendesaaforskrækket, at de gav sig til at skyde paa Mandskabet fra Søværnets Kasernerne, som allestede havde overgivet sig. Herunder faldt en Mathelev og flere saaredes. Detornationerne kom nu Slag i Slag, og Fjenden søgte at forhindre Flaadens Undergang ved at true med at tage Gidsler. Intet hjalp, alt flydeden var paa Vej mod Havnens Bund under voldsom Syden og Bragen.

Fjenden var nu bragt fuldstændig ud af Fatningen, og i deres Forvirring fyrede de tyske Soldater paa maa og faa og forsøgte at nedkæmpe hinanden. Det var frygtelige Øjeblikke for vore Marinere at staa vaabenløse og være Vidner til Fjendens ubeherskede Skydninger, Skydninger, som intet havde med Organisaation eller Diciplin at gøre.

Forinden Sænkningen af de enkelte Skibe paabegyndtes, fik Holmens Ledelse et Kodetelegram gennem Marinens hemmelige Sender (idet den officielle Sender allerede var besat af Fjenden: "Søg fremmed Havn eller Sænk.")

Officielt er dette Telegram udsendt fra Marineministeriet af Viceadmiral Vedel. Admiralitetets øverste Mand var Lørdag Aften forsamlet i Marineministeriets Kontorer. Kontreadmiral var ligeledes til Stede, men paa Viceadmiralens Opfordring tog han hjem til sin Bolig Søkvæsthuset, da man ikke ønskede begge Admiralerne arresteret samtidig inden Ordren kunne gives.

Først blev Kontreadmiralen arresteret i sit Hjem, og kort efter blev Viceadmiralen taget paa Marineministeriets Kontor, men forinden var det dog lykkedes ham at udsende ovennævnte Telegram.

Da Telegrammet var indløbet Kl. ca. 3,50, afsagde "Peder Skam" Dødsdommen over Flaadens Enheder gennem Adislampe anbragt paa Skibets Stormast. Stillingen var ganske klar. Sprængbomberne i de forskellige Skibe sattes i Funktion efter Ordre Skibscheferne, og Skibenes Mandskab begyndte systematisk at gøre Forberedelse til Sænkning, hvis Bomberne skulde swigte.

----- 000 ----- ----- 00000 -----
Sænkningen af de enkelte Skibe er beskrevet i det følgende:

Artilleriskibet "Peder Skram."

"Peder Skram" sprængtes Kl. 4,00 med to i Skibet installerede Bomber, og Virkningen var saa voldsom, at en Sofa fra et af Lukafernerne fløj ud gennem et Hul i Agterdækket. Skønt dette var pansret, har en Bombe alligevel kunnet foraarsage en saa voldsom Sprængning. Skibet krængede øjeblikkeligt over og sank.

"Peder Skram" var paa 3500 Deplacement Tons, Besætningen var paa 278 Mand. Armeringen var følgende:

2 Stk. 24 cm. Kanoner	2 Stk. 37 mm. Kanoner
4 " 15 cm. "	6 " Maskinskyts
8 " 75 mm. "	4 " Torpedoudskydningsap.

Torpedobaadene "Hvalrossen" og "Makrelen".

"Hvalrossen", hvis Chef var Kaptajnløjtmant S. E. B. Grønbeck, var den 20' Maj d. A. draget paa Togt sammen med Inspektionsskibet "Ingolf" og havde Øvelser med Kadetter ved Svendborg. Den 27' August blev Skibet dirigeret hjem og skulde den 1' September havde Besejlingsøvelser med Kadetter. I Mellemtiden blev "Hvalrossen" dirigeret ned ved Siden af "Peder Skram", hvor Torpedobaaden "Makrellen", hvis Chef var Kaptajnløjtnant J. J. Ulrick i Forvejen var ankret op.. Den 28' August om Aftenen gjorde man Skibet klar til at stikke til Sverige, hvilken Plan dog blev opgivet, da Fjenden havde opatillet Tanks ved Langelinie kajen og sat en Hjelpekrydser i Dokken hos Burmeister og Wain. Skibet blev sprængt Søndag Morgen Kl. 4,08 ved Hjælp af en 10 kg. Bombe, kort efter at man havde sænket "Makrelen" paa samme Maade. Fjenden, som paa daværende Tidspunkt var trængt ud paa Nyholmen, beordrede Mandskabet fra de to Baade hen til Planbygningen, og her fik Officerene Ordre til at træde frem, hvorpaa Fjenden gav sig til at skyde. "Hvalrossens" Næstkommanderende Søjltant H. L. Prause blev herunder saaret i Benet.

Torpedobaadens "Hvalrossens" Data:

Besætning: 34 Mand
Armering: 1 Stk Maskinskyts
4 Stk Torpedoudskydningsdrør.
Deplacementet var paa 169 Tons.

Torpedobaaden: Makrellens Data:

Besætning: 25 Mand.
Armering: 2 Stk 57 mm. Antiluftsk.
2 Stk Torpedoudskydningsdrør.
Deplacementet; 110 Tom.

Mineskibet "Lossen", Minefartøjerne "Lougen" og "Laaland".

De tre Mineskibe var sammen paa Togt med Position syd for Helsingør Torsdag Aften den 26' August paa Vej mod København, idet man Onsdag nord for Odsherred havde modtaget Meddelelse gennem Reuter Radioavis, om at Besættelsesmagten havde taget "Forum" m.m. samt at der var mellem 40- og 50 Tusind Tyskere i København. Efter at have modtaget denne Meddelelse beordrede Chefen "klart Skib", og Fredag Morgen satte Skibene Kursen mod København, hvor man ankom Kl. 14,0 samme Dag og ankrede op i Flaadens Leje. Lørdag Aften forsøgte "Lougen" og "Laaland" at stikke af til Sverige, hvor-

for der blev beordret "Klart Skib". De lagde begge samtidig ud fra Flaadens Leje og passerede hurtigt Hønseløbet, men da Fjenden var forberedt paa alle Eventualiteter havde han posteret tre store Torpedojagere, som straks stod ud fra Langelinie og spærrede Havneløbet. "Lougen" og "Laaland" maatte da gaa ind i Flaadens Leje igen og stod ind i Minegraven, hvor de ankrede op. Kl. 4 Søndag Morgen sprængte man begge Skibene, samtidig med at man satte Ild paa "Lougen", hvis Chef var Kaptajnløjtnant C. E. J. Hastrup, saa Kommandobroen blev slemt hærget af Ilden. Herunder saaredes Søløjtnant I.A. Westergaard. Mineskibet "Laaland"s Chef var Kaptajnløjtnant P.G. Holdt. Mineskibet "Lossen", som om Fredagen havde lagt til ved Torpedobaadsbroen, blev paa Chefen Kaptajnløjtnant B. V. Clausens Ordre bombesprængt Kl. 4 Søndag Morgen.

Værkstedsskibet "Henrik Gerner" m.m.

"Henrik Gerner", hvis Chef var Kaptajnløjtnant H.E.Wern, skulde Kl. 6 Søndag Morgen være sejlet til Aarhus med Dykkerskolen, hvorfor Mandskabet havde stuvet Proviant og Klæder ned i Skibet, som laamed Dampen oppe. Da man om Morgenen blev vækket ved Skydningen, undersøgte Chefen Muligheden for at stikke ud fra U-Baadsbroen, hvor Skibet laa, det viste sig at være ganske haabløst, da en brændende MS-Baad drev hen mod Hønseløbet og belyste hele Krigsskuepladsen. Chefen gav de Ordre til, at sænke "Henrik Gerner". Bomben antændte ved sin Eksplosion Skibets Oliebeholder, saa det brændte fuldstændigt, drev bort fra Broen og sank.

Da Moderskibet eksploderede, begyndte U-Baadsmandskabet at aabne Luger og Ventiler til U-Baadene, hvorefter ogsaa de sank med Undtagelse af "Dryaden". En Kvartermester sprang da ned i Baaden og satte en Bombe i Funktion, det hjalp.

Bombeeksplosionerne tiltog nu i Styrke som i Antal, idet alle de Skibe, der var stationeret ved T-Broerne og som ikke var under Kommando, sank efter Tur under voldsomme Eksplosioner, der kan saaledes nævnes: Minestrygeren "Søhunden", Mineskibene "Lindormen", hvis Chef var Orlogskaptajn Andersen, og "Kvintus" samt Minefartøjet Sixtus",

Trods den noget lange Beretning kan det noteres, at Sænkningen af samtlige Skibe var fuldført i Løbet af 20 Minutter, nemlig fra Kl. 3,50 til Kl. 4,10.

I den efterfølgende Beretning om "Hvidbjørnen" og "Ingolf"s Togt er der desværre indløbet en Fejl, idet Hvidbjørnens Chef var Kommandør F. Hempel-Jørgensen, og ikke som anført Kommandørkaptajn Hauptmann Andersen, idet denne var Stabschef ved Flaadestationen. Dette bedes rettet.

EPISODERNE VED KORSØR%.

"HVIDBJØRNEN" OG "INGOLF" I KAMP%.

Inspektionsskibet "INGOLF" og "HVIDBJØRNEN" operede i Storebælt, hovedsagelig med Øvelser for Øje. Begge Skibes Besætninger bestod foruden af det faste Mandskab af en Del Kadetter, der havde Øvelser i elementær Sømandskundskab. Den 29'August blev for de Marinere en Dag, de sent vil glemme.

Skibenes Positioner var Søndag Morgen ret ud for Korsør, da de intetanende blev præjet af en tysk Trawler og beordret til at dreje bi. "Ingolf" og "Hvidbjørnen" parerede Ordren og standsede straks. Man var paa dette Tidspunkt i Vildrede med, hvad Hensigten var, hvorefter "Hvidbjørnens" Chef, Kommandørkaptajn Hauptmann-Andersen, der var yngst i Tjeneste, signaliserede til sin ældre Kollega, "Ingolfs" Chef Kommandør Evers: "Skal vi sænke ham". Kommandør Evers signaliserede tilbagem at han havde Overkommandoen, saa der skulde intet foretages, før han gav Ordre.

"Hvidbjørnens" Chefm der ikke syntes, at han vilde lade sit Skib fal-

e i Tyskernes Hænder, forsøgte at undslippe ved for fuld Kraft at sætte Kursen mod Nyborg. Den lette tyske Trawler var imidlertid hurtigere end Inspektionsskibet, saa "Hvidbjørnen", der laa nærmest Fjenden, blev først bordet. Med sædvanlig tysk Brutalitet desarmeredes Skibet hurtigt, Flaget blev strøget, og det tyske Flag hejst i Stedet for. Prisemandskabet, som Fjenden havde med, gik straks i Gang med at sætte Kursen mod Korsør.

Efter saaledes at have sejlet i nogle Minutter, lød der pludselig en Hvisken fra Mand til Mand: "Gaa agterud", og ubemærket gik Mandskabet agterud, vel vidende, at den installerede Bombe til Sankning af egne Skibe var sat i Funktion. Bomben vilde saa springe efter ca 10 Min. Forløb. "Hvidbjørnen"s Chef raabte da pludselig til sit Mandskab: "Alle Mand over Bord", hvorpaa alle til Tyskernes Forbløffelse smed Huer, Trøjer og Sko og sprang over Bord. Inden Chefen selv sprang, raabte han til Fjenden: "Pas paa, for nu springer den". Rædselsslagne over, hvad der vilde ske, sprang Fjenden over Bord med Hjælm, Gevær og al øvrig Udrustning.

Kort efter detonerede Bomben. Skibet krængede over og begyndte at synke. Pludselig sprang en Kadet, W.W. Christensen, som havde gemt sig i en Redningsbaad, ned paa Dækket. strøg det tyske Falg og satte Dannebrog, hvorpaa han selv sprang i Vandet. Mandskabet blev taget op af "Ingolf", som Fjenden ogsaa havde bordet. Rasende saa Fjenden "Hvidbjørnen" synke for ~~Hav~~ Næsen af dem med Dannebrog vajende.

Fjenden maatte koncentrere sin ~~XXXXXXXX~~ Erobrertrang om "Ingolf", som havde været Vidne til Hvidbjørnen's Undergang. Her havde Fjenden været for hurtig i Vendingen, og da Chefen ikke havde givet Ordre til at sænke Skibet, blev det desarmeret og ført til Nyborg uskadt.

Inspektionsskibenes Data:

"Ingolf":

Besætning: 67 Mand
Deplacement: 1180 Tons
Armering: 2 Stk. 12 cm. Kanoner
2 " 57 mm "
4 Maskinskyts.

"Hvidbjørnen":

Besætning: 60 Mand
Deplacement: 1050 Tons
Armering: 2 Stk. 87 mm Kanoner
2 " Maskinskyts.

HAVØRNENS ENDELIGT VED KORSØR.

Torpedobaaden "Havørnen", som førtes af Kaptajnløjtnant A.O. Schultze, befandt sig ud for Korsør, da den blev stoppet af en tysk Torpedojager. Chefen anede Uraad, saa han gav Ordre til at sætte Damoen op og forsøgte at stikke syd paa gennem "Eggestrømmen" syd for Korsør. Fjenden halede imidlertid ret hurtigt ind paa vor Torpedobaad, saa dens dygtige Chef maatte slippe af med ham ved Hjælp af en iøvrigt yderst virkningsfuld List.

Stik syd for Korsør gaar en Sandbanke ud fra Land som en Tunge. Dette vidste Chefen, saa han fulgte Sandbanken og sejlede videre sydpaa. Den forfølgende Fjende opdage Tricket, men vilde afskære vor Torpedobaad ved at stikke lige igennem med det Resultat, at borede Stævnen dybt ind i Banken og totalt ødelagdes. Efter saaledes at have harret Fjenden til Døde, forsøgte vore Marinere at fortsætte Flugten, men blev afskaaret af en MS-Baad, som var taget af Fjenden, og nogle andre smaa fjendtlige Fartøjer. Disse aabnede nu en kraftig Ild mod vor Torpedobaad, saa den saa sig nødsaget til at vende om. Havørnen satte da Kursen mod Sandbanken og affyrede

sin Torpedo mod Fjendens Torpedobaad, som sad uhjælpelig fast i Banken. Derpaa vendte "Havørnen om og satte Kursen mod Sjællands Kyst med saa stor Fart, at den borede sig dybt ind i en Sandrevle og ødelagdes.

Mandskabet gik under stærk Beskydning i Baadene og sprang i Land. Under Ledelse af deres Chef vandrede de danske Marinere i deres Uniformer ind i Skoven ved Bøgebjerg og gemte sig. De vilde nu marchere mod København, hvilket skete ved at forhøre sig hos nogle Børn, hvergang de naaede en Landsby, om der var fjendtlige Tropper i Byen. Paa denne Maade naaede de virkelig København.

Atter en Gang har danske Marinere ved Snarraadighed forbløffet en overlegen Fjende.

"Havørnens" Data:

Besætning: 24 Mand
Displacement 110 Tons
Armering: 2 Stk. 57 mm Kanoner
1 " Torpedoudskydningsrør.

NIELS JUELS KAMP I ISSEFJORDEN.

Søndag Morgen den 29' August befandt "Niels Juel" sig i Holbæk Havn. Intet Mandskab havde faaet Orlov eller Nattegn, da man fra Admiralitetet havde været klar over en forestaaende tysk Aktion. Lørdag den 28' blev "Niels Juel" sat i Alarmberedskab, Kanonerne blev eftersat og armeret, og Mandskabet instrueret. Kl. 4,30 Søndag Morgen blev der blæst "Klart Skib". Kl. ca. 5 slæbtes Skibet med Bugserbaad ud af Havnen og satte Kurs mod Hundested i Haab om at slippe ubemærket ud af Fjorden og derefter sætte Kursen mod Sverige.

Kl. 5,15 hørtes en Summen fra 3 tyske Flyvemaskiner, 1 Stukas og 2 Rekognosceringsmaskiner. De satte alle øjeblikkelig Kursen mod "Niels Juel", og Stukas'en gik over til Angreb. Den kastede 2 Bomber, som begge faldt ca 50 m fra Skibet ig okke anrettede nogen Skade. Under ~~AKKXXXXXXXX~~ Dykningen affyrede Stukas'en adskillige Maskingeværssalver fra de stationære Maskingeværer, herunder blev 1 Mand, Kvartermester Andreasen, saaret saa haardt, at han døde 3 Dage senere, og 3 Mand, 2 Værnepligtige og 1 Mathelev, blev lettere saaret.

Da den første Bombe faldt, aabnede Artilleriskibet Ilden fra sine 20 mm Rekykanoner fra Bakken og henne agter. Ved den første Salve nedskød vore Orlogsmænd den tyske Stukas. Under Angrebet var der imidlertid kommet yderligere 2 Stukas til, og den anden Salve fra vore Kanoner opnaaede Træffere paa yderligere 1 Stukas og sandsynligvis ogsaa paa en af Rekognosceringsmaskinerne. Da saaledes 2 eventuelt 3 Maskiner var sat ud af Spillet, angreb den 3' Stykas ved Styrt dykning og kastede endnu 2 Bomber, hvoraf den nærmeste faldt ca 20 m fra Skibet og ved sin Détonation sendte en Vandsøjle ind over Mandskabet ved det forreste svære Skyts som under Kampen ikke var kommet i Brug, men var blevet drejet i Retning af Angriberne. Derpaa fjernede de tyske Maskiner sig. "Niels Juel" drejede af og løb ind i Bugten med Kurs mod Nykøbing i Haab om at blive understøttet af Lynæs Batteri, derhidtil havde holdt sig uden for Kampen.

Ordren fra Admiralitetet om at aabne Ilden eller at tage andre Forholdsregler var paa dette Tidspunkt endnu ikke indløbet, saa Chefen, Kommandørkaptajn C. Westermann, ventede nu paa disse Ordre gennem Forbindelsesofficeren, Orlogskaptajn Pontoppidam. Denne ankom kort efter pr. tysk Kurermaskine til Hundested og sejlede straks fra Havnen med Kutteren P. 31 ud til "Niels Juel" med Ordre om betingelsesløs Kapitulation.

Kommandørkaptajnen blev herover saa rasende, at han nægtede

at forhandle med Forbindelsesofficeren, men bad ham bestemt om at forlade Skibet hurtigst muligt. Oprlogskaptajnen maatte saa gaa fra Borde, hvorefter Chefen gav Ordre til at løbe "Niels Juel" i Grund i Nykøbing Fjord, hvilket skete med 16 Knobs Fart. Da dette var gjort, fik Radiokvartermesteren Ordre til øjeblikkelig at sænke Skibet ved Hjælp af en Bombe, som var installeret agterude. Bomben, der bestod af ca 10 kg. Sprængladning, et Tændbatteri og et Hemmeværk, detonerede desværre ikke, da Tændbatteriet var i Uorden, sandsynligvis som Følge af Grundstødningen. Da en Bombe, der var installeret forude, heller ikke kunde bringes til Sprængning, gav Chefen Ordre til, at 1' Maskinmester, J.V.Nielsen skulde fjerne Bundventielrne og ved Hjælp af Forhamre forhindre Ventielrnes Fastgørelse igen.

Mandskabet, der havde erfaret Chefens Hensigt med Skibet, stode lede fuldt og fast paa Kommandørkaptajnen og bed den Smerte i sig ikke at maatte aabne Ilden fra det svære Skyts mod Fjenden, som faretruende kredede om Skibet, medens de forsøgte at holde ham paa Afstand ved ustandselig at følge hans Bevægelser med Kanonerne.

"Niels Juel", Danmarks største Krigsskib, maatte ikke paa nogen Maade falde ubeskadiget i Fjendens Hænder, og man gav sig derfor til systematisk til at kaste alt, hvad man kunde, over Bord. 57 mm Kanonerne blev demonterede og taget ud af Fundamenterne, 20 mm Maskinkanonerne blev taget og af Søjlerne, Kilerne taget ud af de svære 15 cm. Kanoner, og ~~kast~~ altsammen blev det kastet over Bord. Maskinerne blev systematisk ødelagt, og samtidig trængte Vandet ind gennem Ventilærne og borede Skroget endnu dybere ned i Fjordbundens Mudder.

Kl. 9,30 sank "Niels Juel" paa Issefjordens Bund med Dannebrog vajende.

Kl. 9,30 blev Mandskabet mønstrer paa øverste Dæk af Chefen, der meget bevæget takkede "Drengene" for uegennyttig og tapper Indsats, kort og klart satte dem ind i Situationen, og forklarede dem, hvorfor han havde maatte tage denne tragiske Beslutning, samt gav dem en kort Redegørelse for, hvad Skade "Niels Juel" havde lidt.

Efter Talen sang man "Kong Kristian", og Chefen skred Fronten af, hilst med Jubelraab fra Mandskabet "Leve Chefen". Kommandørkaptajnen takkede Mandskabet og begav sig derefter ned til de saarede.

Søndag Aften ankom en Adjudant i et af Værnemagtens Fartøjer og lagde til ved "Niels Juel". Adjudanten ønskede at tale med Chefen, men da denne nægtede at modtage ham, bad Adjudanten Chefen om at forhandle med den tyske Officer i Baaden. Ogsaa dette nægtede Chefen og Adjudanten forlod derpaa paa Chefens Opfordring Skibet sammen med sin tyske Ledsager. Vild Jubel fulggede igen op imod Chefen som en Anerkendelse af hans ægte Nationalfølelse.

Kl. 8 Mandag Morgen bordede et tysk Patruljefartøj "Niels Juel" med Ordre fra Værnemagten, om at Besætningen straks skulde forlade Skibet som tyske Krigsfanger. Efter en kort Mønstring og Tale af Chefen udbragtes et "Danmark leve", hvorpaa Mandskabet gik fra Borde. De blev interneret først i Nykøbing, senere paa Holmen.

"Niels Juels" Deplacement var paa ca 3800 Tons, og den havde en Besætning paa 369 Mand.

"Niels Juel" var armeret med

10 Stk.	15 cm. Kanoner,
2 "	57 mm "
24 Stk.	Maskinskyts
2 "	Torpedoudskydningsrør.

Skibets øverste Officerer var:

Chef:	Kommandørkaptajn C.A.S. Westermann,
Næstkommanderende:	Orlogskaptajn H.B.Larsen,
1' Maskinmester:	J.V.Nielsen.

"NIELS JUEL" er sænket, - en Epoke i vor Flaades Historie er afsluttet lige ærefuld for det selv, som for det Land, det har tjent. Danmarks Flaades Vartegn, Danmarks Flaades stolte Lommeslagskib, moderne i Udrustning som i Slagkraft, har utvetydigt formaaet at skræmme Fjenden fra Vid og Sans og ubønhørligt holdt Stand mod Overmagtens fejgeAnslag. "Niels Juel" ligger nu som Vrag dybt inde i Issefjordens dynnede Bund, sænket af sin egen Besætning.

Som Afslutning paa Flaadens Skæbne vil vi, som det ikke var forundt at deltage i Kampene mod Undertrykkerne, hylde vore Kammerater i Trøjen for deres Indsats. Skønt Fjendens Overlegenhed i Materiel, som i Styrke var mangfoldig, er vi overbevist om, at det Kammeratskabets Baand, der binder Officerer og Menige til det aartusinde gamle Dannebrog endnu en Gang vil faa Verden til at fæste sine Øjne paa det Land, der kæmpede for sin Frihed, kæmpede for at vise, at sejt Trods og ubøjelig Vilje er Faktorer, der omend med blodig Kølvandsstribe en Gang vil sejle Skibet i Havn.

Den officelle Liste over de faldne og saarede Marinere ser saaledes ud:

Søløjtnant I.A.R.Jørgensen, faldet paa	Ministrygeren "Hajen"
Torpedounderkvarterm. II, C. Thomsen	" "
Artillerikvarterm. I. Andreasen	" Artilleriskiber "Niels Juel"
Overkonstabel Jensby,	" Middelgrundsfortet.
Mathelev Rasmussen,	" Holmen.
Værnepligtig 5805 Christensen,	" "Eyen"
" 4942 Olsen,	" Kutteren)7 i Nyborg.
Kaptajnløjtnant K.V.Dam, saaret paa	Ministrygeren "Springeren"
Søløjtnant I.H.Prause, s	" " Holmen.
" I, A.Westergaard	" " "
" L, O. Kindb,	" " Ministrygeren MS I i Nyborg.
" I, H.A.Jørgensen,	" " Kutteren P4 i Korsør.
Matroskvarterm.I, V.V.Jørgensen,	" Artilleriskibet "Niels Juel"
Artillerieselev Mortensen,	" " "
Menig Folberg-Jeppesen	" " "
" O.Petersen,	" " "
" Aage Nielsen saaret paa	Kongeludsfortet.

Ialt er 29 Skibe sænkede,
 7 " beskadigede,
 13 " ankommet til Sverige med fuldtallig Besætning,
 6 " uden Efterretning,
 13 " ubeskadigede (Inspektionsskibe, 2 Torpedobaade,
 1 Opmaalingsfartøj, 1 Ministryger,
 Kuttere m.m.).

